

Sambandið í tvíningum?

Oddagrein

ÁLÖPINI á formannin í sambandsflokkinum og lögmann, Edmundi Joensen í sambandsmál-gagninum Dimmalætting heldur fram. Síðani valið hevur blaðið týðiliga og klárt tikið støðu fyrri teimum báðum tingmonnunum í Suður-streymi, Bjørn á Heygum og Finnboğa Arge, her kanska serliga fyrrnevnda. Eitt er so tað, at blaðið sum mansmóð roynir at fjala og dylja lögmann og formann sambandsflokksins fyrri lesarum sínum. Tað er bert hendingaferð, landsins hægsti maður - og høvdingi sam-bandsflokksins - verður avmyndaður ella endur-givin í blaðnum - og als ikki á forsiðuni, sum er andlit blaðsins úteftir.

ODDAGREININ í blaðnum í gjár er bert eitt av prógvunum fyrri hesi roynd blaðsins at leggja sjógv millum Bjørn á Heygum og Edmund Joensen við tí eina sikti at hevja henda topp-scoraran við síðsta val upp um sjálvan for-mann floksins og verandi lögmann.

SJÁLVAÐI hevur blaðið loyvi til at halda tað tað vil. Tað fyríkemur okkum - og helst mong-um vanligum sambandsveljara - löggið, at blaðið á henda hátt aftur og aftur skal langa út eftir formanni floksins, sum jú eisini umsitur lands-ins hægsta embætti.

TEY, sum vilja gera sær tann ómak at lesa leiðaran í Dimmalætting týsdagin vilja inn-siggja, at her gongur sjón fyrri søgn. Bjørn á Heygum verður aftur og aftur umrøddur sum "topscoreren" í Sambandspartiet og "Sam-bandspartiets topcorer glemte ikke, hvad han havde lovet sine vælgere, og gik derfor med fynd og bram i gang med sagen".

Í somu oddagrein verða ónavngjavnir lögtings-limir og landsstýrisumboð lögð undir ikki at vilja stuðla uppskotinum hjá "topscorara-num". Eftir at hava lovprísað Birni á Heygum endar floksblað sambandsflokksins við eini øgiligari "salvu" og niðurgerðing móti tess egna formanni og lögmanni. Hesin fær av grovfilini og verður húðflettur fyrri ikki at hava ekspederað málið longu í vikuskiftinum við einum brævi. "Det må siges at være sløseri fra landsstyrets side (les lagmandens side, blaðm.) idet en opgave af den slags ikke kan betragtes andet end en ekspeditionssag, som kun kræver et frimærke" skrivar blaðið.

Tað hevur so sanniliga almennan áhuga - uttan fyrri sambandsflokkin eisini - tá mál-gagn floksins soleiðis sáar misálit og mistreysti kring avgerðirnar hjá sínum egna formanni og lögmanni. At blaðið er "pot og pande" við Bjørn á Heygum hevur tað sjálvandi rætt til. Men soleiðis at niðurgera sín egna formann og lögmann man tykjast mongum löggið fyrri ikki at siga vanvirðiligt og undir "beltistaðið".

Sosialurin

lesarabrev

Uttanumtos – og fólk gloyma vallyftini

Tá hugsað verður um árið í fjór, so kemur ymiskt fram, sum ikki má sleppa at vera ósvarað. Vit finga eitt val í úrtíð, nú fóru aðrir flokkar at koma fram, sum høvdu loysnirnar uppá alt, nú ráddi bert um at biða og geva to. Valið endaði og sam-gongan kom við enk og upp á beinini, og fólk hava síðani biðað í spenningi eftir loys-ni, ja, tað hevur eisini farið tað við sær, at fólk, sum høvdu æt-lanir um at flyta av landinum í fjór, settust aftur, tí nú komu tær stóru loysnirnar at bjarga okkum.

Hvat er síðan hent? Jú, tann nýggja figgjarlógin fyrri 1995 var fyrsta umberingin fyrri ikki at hava tíð til loysnir, tann næsta umberingin var tingin-arnar við danir í november, og síðani hesar tingingar við danir hava vit skjótt ikki høyrð um annað frá okkara politikarum, enn um dómárákanningina, sum eftir øllum at døma skal loysa allar okkara trupulleik-ar. Tað, sum fólk skulu minnast til, er at tilíkar kanningar vara í minsta lagi 3 til 5 ár, aðrenn nakad úrslit kemur burtur úr. Ikki tí, hetta skal ger-

ast, og Bjørn á Heygum skal fáa eitt herðaklapp fyrri sítt treiskni.

Tá nú henda dómárákann-ingin er klár frá føroyskari síðu, er spennandi at vita, hvat danir gera. MEN hvørjar um-beringar skulu okkara politik-arar nú til at goða okkum við, soleiðis at vit gloyma teir jarð-bundnu trupulleikarnar so sum tvingisllsølar, t.v.s. sethúsa-trupulleikan – sethúsatrul-leikan!!!

Vit fara her at minna okkara politikarar á vallyftini, sum givin vórðu í sjónvarpsend-

ingin beint upp undir valið, og vit prenta í blaðið, soleiðis at politikararnir kunnu lesa uppá aftur, um onkur av misgáum hevur gloymt, hvørji vallyftini vóru.

Allir flokkarnir verða endur-gjavnir, bæði samgonga og and-støða, og flokkarnir eru tilvild-arliga settir í raðfylgu.

Landsfelagið fyrri
sethúsaigarar

Hilmar Gaardbo, Toftir

Viðmerking til innsavning av peningi

At føroyingar savna pengar til neyðstødd í Suðavík er í fin-asta lagi, men tað, sum fær meg at gera eina viðmerking er tað, sum Poul Mohr segði, at pen-ingurin kemur á rættar hendur og at tað ikki verður sum tá ið tað varð samlað inn til einkjur og børn eftir Stellu Argus. Tá varð samlað inn bæði í Noreg, Danmark, Føroyum, móguliga eisini í Islandi? Inn kom nógur peningur, men hvat gjørdur føroyskir myndugleikar við tá-verandi bispi á odda? Jú, teir tóku allar pengarnar og settu teir í ein grunn til allar einkjur í Føroyum við tí úrsliti, at tað

varð næstan einki, tær finga, sum samlað var inn til. Tað varð eisini gjørdur ein grunnur til børnini eftir Stellu Argus at læra fyrri, 60.000 kr. í 1957 var nógur peningur tá. Nú var tað so, at eg átti eina systur, sum misti mann sín har og árið eftir eina dóttur, men um tey trý børnini, ið eftir vóru, skuldu fáa stuðul úr hesum goða grunni, so skuldu tey fyrst og fremst út frá henni og ikki búgva heima, og tað vildi hon ikki og fekk tí ikki eitt oyra.

Nú veit eg ikki, um onnur hava fingið, men tað kundi verið áhugavert at fingið at

vitað, hvussu nógv er í hesum grunni nú (F. Sparikassi umsit-ur).

Nú var tað so, at maður henn-ara sigið undir øllum krig-num og fór hon sum nógv onnur eisini at søkja um krigs-pensjón. Men við ringum úr-sliti, tí har var eingin sjúkra-journal. Men aðrar, sum hava mist mannin av elli, tær fáa upp í 9.000 kr. um mánaðin.

Nú kemur hon í tankar um einkjurgrunnin og søkir har um eitt lítlað ískoyti til pensjónina. Hon helt, at tá ið hann var gjørdur við pengum, sum vóru samlaðir inn til millum aðrar

hana, kundi tað verið móguligt at fingið kanska einar 500 kr. um mánaðin. Men nei, har vóru eingir pengar í, var svarið.

Eg meini, at soleiðis kunnu summi verða fyrri vanbýti alla tíðina.

Óli Djurhuus

P.S.: Teimum deyðu í Suðavík kunnu vit ikki hjálpa, men teimum, sum eru ríkin út av skalvalopi, kunnu og skulu vit hjálpa. Tað er jú ein sorgar-leiku av tí aðru verð. Ja, nógv verri enn at verða ríkin út av bankum og sparikossinum.

Nógv fyrri at hoyra!

Eg sá í blaðnum, at ein skriv-aði at pensionistarnir høvdu onga neyð. Tað kann væl vera, men eg havi ikki so nógv at taka av. Eg eri 71 ár og einsa-mallur maður, so eg royni at spara so nógv sum eg kann. Eg hevði lagt mær nakrar krónur til síðis, tí húsin vóru 41 ára gomul og táknið mátti eg skift og væla um húsin, ketilin mátti eg skifta, so eg eigi ikki eitt tað einasta oyra. Tað sum eg skal liva av er pensjónin.

So hoyrdi eg, at pensionistar

skuldu fáa oljustuðning síðt í árinum og tangin hjá mær var næstan tómur, so eg bílegði 500 litrar, so eg helt at tað mundi fara at ganga. So kom pensjónin: 3.160 kr. og har av vóru 750 kr. tiknar av í skatti, so eg fekk 2.410 kr. Og nú mugu útreiðslurnar gjaldast:

olja	1.400,00 kr.
el	430,00 kr.
tlf.	285,00 kr.
medisin (sum eg má taka)	290,00 kr.
	2.405,00 kr.

pensjónin var 2.410,00 kr. útreiðslur 2.405,00 kr. eftir vóru **5,00 kr.**

Olju bíleggi eg ikki hvønn mánað, men tað er so nógv ann-að. Hesum 5 krónunum skuldi eg so liva av í ein mánað, so eg vóni ikki, at hasin, sum skrivar at pensionistarnir onga neyð hava, misunnir mær hesar 5 krónurnar. Eg vóni, at ikki hvør mánaði endar so, tí at hava galdið til pensjón síðan man var 15 ár og so ikki fáa fyrri

breyð, tað er for galið. Heldur tað fram á henda hátt, so verður ikki leingi til man verður ríkin á dyr.

Heilt ræðuligt, at tað skuldi bliva so galið, tað hevði mang-an verið svangligt, um man ikki hevði so gott fólk rundan um seg.

Pensionistur

Tíðindi?

So er tað her!

